

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 1To/66/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010294  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4412010294.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovanej A. A. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.08.2022, sp. zn. 3T/91/2012-1093, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03. marca 2026, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku  
obžalovaná A. A., narodená XX.XX.XXXX v A., B. C.,  
trvale bytom D. E. F., G. XXX/XX,  
G. A., H. I. B. XX,

je vinná, že

1)  
po predchádzajúcej získanej dôvere a ústne uzavretej dohode medzi obžalovanou A. A. a poškodenou J. K., narodenou XX.XX.XXXX, v tom čase bytom E. L., M. X, o zapožičaní peňazí, bolo na Notárskom úrade Nové Zámky dňa 29.04.2005 spísané vyhlásenie, na základe ktorého C. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom D. E. F., I. N. XX, v ten istý deň, na žiadosť obžalovanej A. A. toto vyhlásenie vlastnoručne podpísal a prevzal sumu 140.000,- Sk od O. K., narodeného XX.XX.XXXX s tým, že ide o zálohu na kúpnu cenu za jednoizbový byt, nachádzajúci sa v E. L., E. E. P. B. XX, E. X. G., vo vyhlásení sa zaviazal uvedenú sumu vrátiť do 02.05.2005, peniaze následne odovzdal obžalovanej A. A., ktorá ich nepoužila na kúpu predmetného bytu, pretože tento byt vôbec nebol na predaj a takto vylákané peniaze v dohodnutej lehote do 02.05.2005 a ani dosiaľ obžalovaná a ani C. E. nevrátili, čím spôsobila poškodenie J. K., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom A., P. Q. A. XX, škodu vo výške 4.647,15 eur (140.000,-Sk),

2)  
ako sprostredkovateľka, s úmyslom vylákať nehnuteľnosť, dohodla predaj rodinného domu číslo XX, H. R. A., zapísaného Správou katastra Nové Zámky na liste vlastníctva číslo XX, pre katastrálne územie A., medzi vlastníkmi O. M., narodeným XX.XX.XXXX a M. M., narodenou XX.XX.XXXX, ako predávajúcimi a A. G., narodenou XX.XX.XXXX, bytom S., E. XX, ako kupujúcou, ktorá v skutočnosti nemala reálny záujem o túto nehnuteľnosť, v dôsledku tejto dohody bola medzi menovanými predávajúcimi a kupujúcou dňa 30.11.2005 podpísaná kúpna zmluva s kúpnu cenou 650.000,- Sk, obžalovaná sľúbila predávajúcim vyplatiť sumu 650.000,- Sk, ako aj to, že za peniaze získané z predaja rodinného domu a úveru, ktorých pre nich sľúbila vybaviť, im kúpi trojizbový byt na P. N. B. XX H. E. L., čo sa nestalo, po uzavretí tejto kúpnej zmluvy obdržala obžalovaná A. A. namiesto kúpnej ceny od A. G. pôžičku 300.000,- Sk v hotovosti, ktorú obžalovaná použila pre svoju potrebu, následne však obžalovaná dohodla ďalší predaj predmetného rodinného domu medzi A. G. ako vlastníčkou a predávajúcou a M. N. S., narodeným XX.XX.XXXX, bytom S., D. XX, ako kupujúcim, a to kúpnu zmluvou z 26.01.2006 za dohodnutú

kúpnu cenu 670.000,- Sk, z ktorej kúpnej ceny M. N. S. zaplatil A. G. minimálne sumu 330.000,- Sk a obžalovanej A. A. minimálne sumu 120.000,- Sk, pričom obžalovaná však ani z tejto sumy nevyplatila poškodeným O. M. a M. M. žiadnu sumu, nevybavila sľúbený úver a nekúpila trojizbový byt, peniaze použila pre vlastnú potrebu, rodinný dom číslo XX v obci A., odo dňa 23.12.2005, na základe ústnej dohody obžalovaná poskytla na bývanie R. A. (predtým B.), narodenej XX.XX.XXXX a T. A., narodenému XX.XX.XXXX a ich ďalším rodinným príslušníkom, ktorých utvrdovala v tom, že predmetný rodinný dom sa stane ich vlastníctvom, čím spôsobila O. M., narodenému XX.XX.XXXX a M. M., narodenej XX.XX.XXXX, obaja bytom E. L., škodu vo výške 22.300,- eur, zodpovedajúcu hodnote predmetného rodinného domu k 30.11.2005,

3)

potom, čo M. N. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom S., D. XX, ako predávajúci uzavrel s R. B. (E. A.), narodenou XX.XX.XXXX, bytom L. O., A. XX, ako kupujúcou kúpnu zmluvu z 01.02.2006, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva číslo XX Správy katastra Nové Zámky pre katastrálne územie A., ako parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 756 m<sup>2</sup>, parcela číslo XXX/X - záhrada o výmere 903 m<sup>2</sup> a dom súpisného čísla XX na parcele číslo XXX/X, obžalovaná A. A. s úmyslom získať finančné prostriedky pre svoju potrebu, presvedčila R. A. (predtým B.), aby táto dňa 22.08.2006 v E. L. uzatvorila zmluvu o pôžičke s poškodeným T. L., narodeným XX.XX.XXXX, trvale bytom S. - D., U. X, na sumu 17.028,48 € (513.000,- Sk) s lehotou splatnosti do 22.11.2006, pričom v uvedený deň bola na jej podnet spísaná aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva medzi veriteľom T. L. a dlžníčkou R. B. (neskôr A.) z dôvodu poskytnutia vyššie uvedenej pôžičky, a to na predmetné nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva číslo XX Správy katastra Nové Zámky pre katastrálne územie A., v ktorej zmluve R. A. uviedla, že je výlučným vlastníkom uvedených nehnuteľností, bez tiarch a obmedzení, pričom dňa 22.08.2006 obžalovaná podala na Správu katastra Nové Zámky návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech T. L. v zmysle uzavretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam medzi T. L. a R. B. a následne T. L. odovzdal predmet pôžičky, a to finančnú hotovosť vo výške 17.028,48 eur (513.000,- Sk) k rukám R. A., ktorú táto v zmysle ústnej dohody následne odovzdala obžalovanej a ktorá ich použila pre vlastnú potrebu, a to napriek tomu, že kúpna cena predmetných nehnuteľností nebola uhradená M. N. S. v zmysle predchádzajúcej vyššie uvedenej uzavretej kúpnej zmluvy z 01.02.2006, poskytnutú pôžičku v lehote splatnosti a ani neskôr T. L. nevrátila a predmetné nehnuteľnosti neboli zavkladované v prospech T. L., čím spôsobila poškodenému T. L., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom S. - D., U. X, škodu vo výške 17.028,48 eur,

4)

pod zámkou vybavenia úveru na rekonštrukciu rodinného domu, dala dňa 07.02.2006 podpísať poškodenej J. K., narodenej XX.XX.XXXX, posledne bytom H. T. B. XXX, toho času nebohej a jej synovi U. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. T. B. XXX, doklad „splnomocnenie na predaj nehnuteľnosti“, na základe ktorého v ich mene a bez ich vedomia podpísala dňa 07.02.2006 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľnosti nachádzajúcich sa na liste vlastníctva číslo XXX, katastrálneho územia obce H. T., ktoré sú vedené na Katastrálnom úrade Nitra, Správa katastra Nové Zámky a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, garáž so súpisným číslom XXX a zastavené plochy a nádvorcia o celkovej výmere 921 m<sup>2</sup>, následne od kupujúceho V. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom M., N. P. B. XX, prevzala kúpnu cenu vo výške 650.000,00 Sk, ktorú použila dosiaľ nezisteným spôsobom, pre vlastnú potrebu, čím spôsobila J. K. a U. K., škodu vo výške 21.576,05 eur,

t e d a

v bodoch 1) až 4) rozsudku

pokračovacím spôsobom na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l a

v bodoch 1) až 4) rozsudku

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek I, odsek 2 Trestného zákona v znení zákona 416/2025 Z.z. (ďalej len Trestný zákon) č.

Z a t o j e j u k l a d á

Podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených J. K., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom A., P. Q. A. XX, O. M., nar. X.X.XXXX a M. M., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom E. L. a T. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S., D., U. X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) bola obžalovaná A. A. (ďalej len obžalovaná) uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

1.

po predchádzajúcej získanej dôvere a ústne uzavretej dohode medzi obžalovanou A. A. a poškodenou J. K., narodenou XX.XX.XXXX, v tom čase bytom E. L., M. X, o zapožičaní peňazí, bolo na Notárskom úrade Nové Zámky dňa 29.04.2005 spísané vyhlásenie, na základe ktorého C. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom D. E. F., I. N. XX, v ten istý deň, na žiadosť obžalovanej A. A. toto vyhlásenie vlastnoručne podpísal a prevzal sumu 140.000,- Sk od O. K., narodeného XX.XX.XXXX s tým, že ide o zálohu na kúpnu cenu za jednoizbový byt, nachádzajúci sa v E. L., E. E. P. B. XX, E. X. G., vo vyhlásení sa zaviazal uvedenú sumu vrátiť do 02.05.2005, peniaze následne odovzdal obžalovanej A. A., ktorá ich nepoužila na kúpu predmetného bytu, pretože tento byt vôbec nebol na predaj, a takto vylákané peniaze v dohodnutej lehote do 02.05.2005 a ani dosiaľ, obžalovaná a ani C. E. nevrátili, čím spôsobila poškodenú J. K., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom A., P. Q. A. XX, škodu vo výške 4.647,15 € (140.000,-Sk),

2.

ako sprostredkovateľka, s úmyslom vylákať nehnuteľnosť, dohodla predaj rodinného domu číslo XX, v obci A., zapísaného Správou katastra Nové Zámky na liste vlastníctva číslo XX, pre katastrálne územie A., medzi vlastníkmi O. M., narodeným XX.XX.XXXX a M. M., narodenou XX.XX.XXXX, ako predávajúcimi a A. G., narodenou XX.XX.XXXX, bytom S., E. XX, ako kupujúcou, ktorá v skutočnosti nemala reálny záujem o túto nehnuteľnosť, v dôsledku tejto dohody bola medzi menovanými predávajúcimi a kupujúcou dňa 30.11.2005 podpísaná kúpna zmluva s kúpnu cenou 650.000,- Sk, obžalovaná sľúbila predávajúcim vyplatiť sumu 650.000,- Sk, ako aj to, že za peniaze získané z predaja rodinného domu a úveru, ktorých pre nich sľúbila vybaviť, im kúpi trojizbový byt na P. N. B. XX H. E. L., čo sa nestalo, po uzavretí tejto kúpnej zmluvy obdržala obžalovaná A. A. namiesto kúpnej ceny od A. G. pôžičku 300.000,- Sk v hotovosti, ktorú obžalovaná použila pre svoju potrebu, následne však obžalovaná dohodla ďalší predaj predmetného rodinného domu medzi A. G. ako vlastníčkou a predávajúcou a M. N. S., narodeným XX.XX.XXXX, bytom S., D. XX, ako kupujúcim, a to kúpnu zmluvou z 26.01.2006 za dohodnutú kúpnu cenu 670.000,- Sk, z ktorej kúpnej ceny M. N. S. zaplatil A. G. minimálne sumu 330.000,- Sk a obžalovanej A. A. minimálne sumu 120.000,- Sk, pričom obžalovaná však ani z tejto sumy nevyplatila poškodeným O. M. a M. M. žiadnu sumu, nevybavila sľúbený úver a nekúpila trojizbový byt, peniaze použila pre vlastnú potrebu, rodinný dom číslo XX v obci A., odo dňa 23.12.2005, na základe ústnej dohody obžalovaná poskytla na bývanie R. A. (predtým B.), narodenej XX.XX.XXXX a T. A., narodenému XX.XX.XXXX a ich ďalším rodinným príslušníkom, ktorých utvrdzovala v tom, že predmetný rodinný dom sa stane ich vlastníctvom, čím spôsobila O. M., narodenému XX.XX.XXXX a M. M., narodenej XX.XX.XXXX, obaja bytom Nové Zámky, škodu vo výške 22.300,- €, zodpovedajúcu hodnote predmetného rodinného domu k 30.11.2005,

3.

potom, čo M. N. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom S., D. XX, ako predávajúci uzavrel s R. B. (neskôr A.), narodenou XX.XX.XXXX, bytom L. O., A. XX, ako kupujúcou kúpnu zmluvu z 01.02.2006, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva číslo XX Správy katastra Nové Zámky pre katastrálne územie A., ako parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 756 m<sup>2</sup>, parcela číslo XXX/X - záhrada o výmere 903 m<sup>2</sup> a dom súpisného čísla XX na parcele číslo XXX/X, obžalovaná A. A. s úmyslom získať finančné prostriedky pre svoju potrebu, presvedčila R. A. (predtým B.), aby táto dňa 22.08.2006 v E. L. uzatvorila zmluvu o pôžičke s poškodeným T. L., narodeným XX.XX.XXXX, trvale bytom S. - D., U. X, na sumu 17.028,48 € (513.000,- Sk) s lehotou splatnosti do 22.11.2006, pričom v uvedený deň bola na jej podnet spísaná aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva medzi veriteľom T. L. a dlžníčkou R. B. (neskôr A.) z dôvodu poskytnutia vyššie uvedenej pôžičky, a to na predmetné nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva číslo XX Správy katastra Nové Zámky pre katastrálne územie A., v ktorej zmluve R. A. uviedla, že je výlučným vlastníkom uvedených nehnuteľností, bez tiarch a obmedzení, pričom dňa 22.08.2006 obžalovaná podala na Správu katastra Nové Zámky návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech T. L. v zmysle uzavretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam medzi T. L. a R. B. a následne T. L. odovzdal predmet pôžičky, a to finančnú hotovosť vo výške 17.028,48 € (513.000,- Sk) k rukám R. A., ktorú táto v zmysle ústnej dohody následne odovzdala obžalovanej a ktorá ich použila pre vlastnú potrebu, a to napriek tomu, že kúpna cena predmetných nehnuteľností nebola uhradená M. N. S. v zmysle predchádzajúcej vyššie uvedenej uzavretej kúpnej zmluvy z 01.02.2006, poskytnutú pôžičku v lehote splatnosti a ani neskôr T. L. nevrátila a predmetné nehnuteľnosti neboli zavkladované v prospech T. L., čím spôsobila poškodenému T. L., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom S. - D., U. X, škodu vo výške 17.028,48 €,

4.

pod zámkou vybavenia úveru na rekonštrukciu rodinného domu, dala dňa 07.02.2006 podpísať poškodenú J. K., narodenú XX.XX.XXXX, posledne bytom H. T. B. XXX, toho času nebohej a jej synovi U. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. T. B. XXX, doklad „splnomocnenie na predaj nehnuteľnosti“, na základe ktorého v ich mene a bez ich vedomia podpísala dňa 07.02.2006 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností nachádzajúcich sa na liste vlastníctva číslo XXX, katastrálneho územia obce H. T., ktoré sú vedené na Katastrálnom úrade Nitra, Správa katastra Nové Zámky a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, garáž so súpisným číslom XXX a zastavené plochy a nádvoría o celkovej výmere 921 m<sup>2</sup>, následne od kupujúceho V. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom M., N. P. B. XX, prevzala kúpnu cenu vo výške 650.000,00 Sk, ktorú použila dosiaľ nezisteným spôsobom, pre vlastnú potrebu, čím spôsobila J. K. a U. K., škodu vo výške 21.576,05 €.

Za tento zločin súd I. stupňa v zmysle § 221 odsek 3, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Tr. zák., pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, ktorého výkon jej podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa poškodených J. K., O. M., M. M. a T. L. odkázal s ich uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky a obžalovaná.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania nesúhlasil s ukladaním spoločného trestu vo vzťahu k už zahladenému odsúdeniu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky SR z 24.02.2015, sp. zn. 2Tdo/58/2014), pretože sa jedná o individuálne rozhodnutie, ktoré nemá oporu v príslušných ustanoveniach Trestného zákona a nemožno ho stotožňovať s ustálenou súdnou praxou. K tejto otázke nebolo zaujaté stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, navyše tento súd sa vyjadroval aj o neexistencii nesúladu s článkom 50 ods. 5 Ústavy, čo podľa jeho názoru prináleží výlučne do kompetencie Ústavného súdu. Ak súd I. stupňa označil postup podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. za osobitný druh obnovy konania, pri ktorom je novou skutočnosťou spáchanie ďalšieho čiastkového útoku toho istého pokračovacieho trestného činu, je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmysle § 395

Tr. por. nie je zahľadenie odsúdenia vylučujúce obnovu konania v neprospech obvineného. Prokurátor zastával názor, že v takomto prípade nie je možné aplikovať analogium legis vo vzťahu k ustanoveniu § 42 ods. 3 Tr. zák., ktorá rieši výlučne len situáciu ukladania súhrnného trestu. Ak by zákonodarca mienil obmedzenie aplikovať aj pri ukladaní spoločného trestu, mohol tak urobiť v ustanovení § 41 ods. 4 Tr. por. (správne malo byť Tr. zák.), ktoré však vylučuje aplikáciu ukladania spoločného trestu iba v určenom prípade. V tomto prípade je však situácia iná ako pri ukladaní súhrnného trestu, pretože pred uložením spoločného trestu je potrebné zrušiť výrok o treste i výrok o vine a skutok tak formulovať nanovo i podľa skutku zodpovedajúcej právnej kvalifikácii, ktorá podľa prokurátora mala znieť v zmysle § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Tr. zák. Taktiež nesúhlasil s použitím zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., pre ktoré neboli splnené zákonné podmienky. Vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, množstvo čiastkových útokov i celkovo spôsobenú škodu daný inštitút použitý nemal byť.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine i výrok o treste a náhrade škody a rozhodnúť v zmysle § 322 ods. 1, 3 Tr. por. tak, že za súčasného zrušenia výrokov o vine a treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 1T/28/2008, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a za súčasného prenesenia týchto čiastkových útokov do výroku rozsudku uznať obžalovanú vinnou z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. a podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. jej uložiť primeraný nepodmienečný spoločný trest odňatia slobody s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák.

K odvolaniu prokurátora obžalovaná uviedla, že prokurátor podal obžalobu pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák. a až na hlavnom pojednávaní požadoval, aby vec bola právne kvalifikovaná ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. Vzhľadom na túto skutočnosť mala mať počas celého konania aj obhajcu a ak ho nemala, bolo u nej porušené právo na obhajobu. Obžalovaná tiež poukázala na odsúdenie vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 1T/28/2008, ktoré bolo zahľadené. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/58/2014 zo dňa 24.02.2015 sa v takom prípade už nepoužije ustanovenie o spoločnom treste, ale sa ukladá samostatný trest za skutky, ktoré sú predmetom rozhodovania. Argumentovala i tým, že s poukazom na § 93 ods. 1 Tr. zák. na zahľadené odsúdenie nemožno prihliadať. Pokiaľ ide o zmierňovacie ustanovenie pri výroku o treste podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., bolo odôvodnene použité, nakoľko skutky boli spáchané v rokoch 2005 a 2006. Už v čase podania obžaloby (boli podané dve obžaloby poznámka vyhotoviteľa) uplynula od spáchania skutkov doba 6 - 7 rokov. Vec po meritórnom rozhodnutí bola zrušená a vrátená súdu I. stupňa a došlo k zmene sudcu. Preto takýto postup zodpovedá aj Trestnému zákonu. Aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/58/2014 pod R 84/2015 časť II. ak u skoršieho rozhodnutia za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nastali účinky zahľadenia, súd pri odsúdení páchatelia za ďalší čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu uloží trest bez použitia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Obžalovaná v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu rozporovala, že v prípade skutku pod bodom 1) jednala s poškodenou K., no pri spisovaní záznamu u notára nebola prítomná. Za firmu obžalovanej podpisoval záznam C. E.. Ona ho nespĺnomocnila konať za firmu. Peniaze, ktoré C. E. získal, jej neodovzdal, ponechal si ich pre seba. V prípade skutku pod bodom 2) medzi manželmi M. a A. G. bola uzavretá riadna kúpna zmluva. Obe strany vedeli, čo je jej náplňou. Okresný súd Nové Zámky na podklade žaloby o zaplatenie kúpnej ceny zaviazal A. G. zaplatiť manželom M. kúpnu cenu v celom rozsahu. Obžalovaná teda škodu nespôsobila a nikoho neuviedla do omylu. Pre chýbajúci znak v skutkovej podstate, t.j. spôsobenie škody, nebola naplnená skutková podstata trestného činu podvodu. Čo sa týka skutku pod bodom 3), medzi svedkom T. L. a R. B. bola riadne uzavretá zmluva o pôžičke a zabezpečovacím prevode vlastníckeho práva, ktorou ručila vrátením dlhu z pôžičky nehnuteľnosťou, ktorú odkúpila od M. N. S.. Ak peniaze z tejto zmluvy R. B. odovzdala obžalovanej, išlo o ďalší úkon, tento však nebol predmetom vyšetrovania, ani pojednávania. Samotná R. B. zodpovedala za vrátenie peňazí z pôžičky. U obžalovanej nepripadá do úvahy ani účasť na tomto trestnom čine. Preto ani tento dielčí skutok nenapĺňa znaky trestného činu podvodu. V konečnom dôsledku navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o vine a treste podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), e) Tr. por. a uznať jej vinu iba v bode 4) a uložiť jej primeraný trest.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovanej uviedol, že napadnutý rozsudok v časti výroku o vine považuje za zákonný a dôvodný. Spáchanie všetkých štyroch skutkov vykazuje zákonné znaky trestného činu podvodu. Obrana obžalovanej smeruje k zbaveniu sa zodpovednosti a presúvanie tejto

na iné osoby. V bodoch 1), 2) a 3) prokurátor zotrval na vlastnej argumentácii presadzujúcej uznanie viny obžalovanej v rozsahu o podanej obžaloby s tým, že obžalovaná vo všetkých 4-och skutkoch využila dôveru poškodených osôb zakrývajúc svoje konanie do právnych úkonov iných zainteresovaných osôb. Prokurátor sa nestotožnil s obranou obžalovanej, že sa jedná iba o spory občianskoprávnej povahy, pretože boli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v predmetnej veci rozhodol dňa 29.12.2022 uznesením sp. zn. 1To/101/2022, tak, že podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 281 ods. 1 písm. a) Tr. por. a § 9 odsek 1 písm. e) Tr. por. a zastavil trestné stíhanie vedené proti obžalovanej A. A., pretože išlo o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom.

Proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29.12.2022 sp. zn. 1To/101/2022 podal generálny prokurátor dovolanie. Namietal v ňom, že krajský súd porušil zákon v prospech obžalovanej v § 320 ods. 1 písm. c), § 281 ods. 1, § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. a v § 122 ods. 10 Tr. por. v spojení s § 10 ods. 15 Tr. por. Napadnuté rozhodnutie považoval za založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čím bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Uvedené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obžalovanej v konaní, pretože v prípade zákonného aplikovania § 122 ods. 10 Tr. zák. v spojení s § 10 ods. 15 Tr. por. by nedošlo k zastaveniu jej trestného stíhania.

Najvyšší súd Slovenskej Republiky dňa 28.08.2025 rozsudkom sp. zn. 1Tdo/52/2023 rozhodol, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/101/2022 z 29.12.2022 bol porušený zákon v ustanoveniach § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por., § 281 ods. 1 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. a v ustanoveniach § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 3 Tr. zák., § 122 ods. 10 Tr. zák., v spojení s § 10 ods. 15 Tr. por. v prospech obvinenej A. A.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/101/2022 z 29.12.2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL.ÚS 9/2017 z 06.02.2019 v rámci ktorého sa v súvislosti s pokračovacím trestným činom zaviedol dualizmus v chápaní pojmu skutok (rekodifikácia Slovenského trestného práva z roku 2005). Kým hmotnoprávne chápanie pojmu „skutok“ vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu zostalo aj po rekodifikácii nezmenené a teda pokračovací trestný čin sa naďalej v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. považuje za formálne jeden skutok, ktorý pozostáva z viacerých čiastkových útokov, k zmene došlo v procesnoprávnom chápaní pojmu „skutok“ v súvislosti s pokračovacím trestným činom, a s účinnosťou od 1. januára 2006 sa z procesnoprávneho hľadiska hľadí na každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu ako na samostatný skutok, ak nie je uvedené inak. Toto procesnoprávne poňatie odlišné od hmotnoprávneho poňatia sa následne premietlo aj do § 9 ods. 2 Tr. por. (v súčasnosti § 9 ods. 3), podľa ktorého, ak sa týka dôvod neprípustnosti trestného stíhania (vymedzený v § 9 ods. 1 Tr. por.) niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie. Právoplatné rozhodnutie súdu o jednom čiastkovom útoku teda nevytvára prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. Inak povedané, právoplatné odsúdenie za niektorý z čiastkových útokov toho istého pokračovacieho trestného činu, ktorý sa z hmotnoprávneho hľadiska považuje za formálne jeden skutok, nebráni tomu, aby bol neskoršie ten istý páchatel' trestne stíhaný a odsúdený za iné ďalšie čiastkové útoky tohto pokračovacieho trestného činu.

Pri posudzovaní totožnosti činu/skutku nie je smerodajná skutočnosť, že v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. sa jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu formálne právne kvalifikujú ako jeden pokračovací trestný čin. Ide totiž „len“ o jednotu právnu, ktorej chýba reálny materiálny základ, keďže jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu sú od seba navzájom oddeliteľné v čase i v priestore, pričom každý jeden z nich samostatne naplňa skutkovú podstatu trestného činu, a teda z materiálneho hľadiska nejde o rovnaké faktické konania, ktoré by sa zo skutkového hľadiska zhodovali. Dovolací súd sa tiež stotožnil s tvrdením dovolateľa – generálneho prokurátora : „...čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, hoci spáchaný v období páchania iných čiastkových útokov, za ktoré bola obvinená A. A. už právoplatne odsúdená (rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 27.03.2008 sp. zn. 1T/28/2008), nie je rovnakým faktickým konaním (za ktoré už bola odsúdená). Naopak, je osobitným skutkom, iným, ďalším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, za ktorý

obvinená doposiaľ odsúdená nebola. Každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu možno samostatne považovať za trestný čin, aj napriek tomu, že v zmysle hmotnoprávnej úpravy sa trestnosť všetkých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu posudzuje ako jeden trestný čin. Podmienka spoločného posudzovania sa použije v prípadoch, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. V prípade obvinenej A. A. bola táto podmienka tak v objektívnej, ako aj v subjektívnej súvislosti v plnom rozsahu naplnená.

Po rozhodnutí dovolacieho súdu sa prejednávajúca vec opätovne dostala do štádia odvolacieho konania. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, bol preto povinný znovu rozhodnúť o odvolaniach obžalovaného a prokurátora, pričom bol v zmysle § 391 ods. 1 Tr. por. viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v jeho rozhodnutí. Zároveň bol odvolací súd povinný prihliadnúť aj na zmeny právnej úpravy Trestného zákona vyplývajúce z jeho novely vykonanej zákonom č. 40/2024 Z. z. Odvolací súd preto pri opätovnom rozhodovaní vychádzal zo záväzného právneho názoru dovolacieho súdu a v jeho intenciách preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v podaných odvolaniach. Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej, ktorá mala doručenie predvolania riadne a včas vykázané a požiadala, aby sa verejné zasadnutie konalo v jej neprítomnosti.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Navrhol rozhodnúť podľa návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania t.j. v prípade prvých 3-och skutkov naplnenie zákonných znakov trestného činu nevidel.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na podklade odvolania Okresnej prokuratúry Nové Zámky, je potrebné rozhodnúť v intenciách tohto rozhodnutia. Zároveň poukázala na zmenu Trestného zákona vykonanú zákonom č. 40/2024 Z. z., v dôsledku ktorej došlo k zmene hranice výšky škody, čo má vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutku a výrok o vine obžalovanej. Odvolanie obžalovanej považovala za nedôvodné, keďže vo vzťahu ku všetkým čiastkovým útokom bol preukázaný jej podvodný úmysel. Z uvedeného dôvodu neprichádza do úvahy posúdenie skutkov ako občianskoprávneho vzťahu. Navrhla, aby odvolací súd v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol o podanom odvolaní tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zruší a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodne tak, že obžalovanú uzná vinnou z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podľa právnej úpravy účinnnej od 6. augusta 2024 a uloží jej primeraný trest. Vo vzťahu k nároku poškodených na náhradu škody navrhla, aby boli odkázaní na civilný proces. Odvolanie obžalovanej navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená M. M. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že má základnú istinu 22.300,- eur zaplatenú. Navrhla priznať úroky z dlžnej sumy za tie roky, avšak ich konečnú výšku uviesť nevedela.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami – obžalovanou a prokurátorom, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste, náhrade škody, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním dokazovania z hlavného pojednávania odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval v zmysle intencií základných zásad trestného konania a jednotlivé úkony vykonával podľa

príslušných ustanovení Trestného poriadku. Skutkové závery napadnutého rozsudku sa opierajú o dôkazy svedčiace o vine obžalovanej a s jej obhajobnou obranou sa súd I. stupňa zákonným spôsobom vysporiadal (strany 12 až 15 rozsudku). S týmito závermi sa odvolací súd stotožňuje a súčasne na ne poukazuje.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovanej v rámci odvolacích námietok, táto nebola dôvodná. Odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 2 ods. 12 Tr. por. a následne v odôvodnení napadnutého rozsudku jasným, zrozumiteľným a zákonným spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové závery opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obhajobu obžalovanej v tom smere, že v prípade skutkov pod bodmi 1) až 3) nikdy vedome a úmyselne nechcela nikoho uviesť do omylu, prípadne pri niektorých úkonoch nebola ani len prítomná, alebo za ňu bez splnomocnenia konal niekto iný a teda nepripadá u nej ani len účastníctvo na predmetných skutkoch, odvolací súd považuje za jej vlastné hodnotenie skutkového stavu. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s hodnotením vykonaných dôkazov súdom I. stupňa, ktorý postupoval v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Správnosť skutkových zistení súdu I. stupňa vyplýva najmä z výpovedí poškodených J. K., M. M., O. M. a U. K., ako aj zo svedeckých výpovedí Q. W., V. I., K. N., R. A., T. A., W. J., O. M. X., A. G., M. G. Y. a V. A.. Tieto dôkazy sú podporené aj listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa k predmetným zmluvám, čestným vyhlásením a záznamom z osvedčovacej knihy, na ktoré súd I. stupňa podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu ku skutku týkajúcemu sa poškodených K. súd I. stupňa dospel k správne mu záveru, že obžalovaná využila ich omyl, keď pod zámienkou zabezpečenia pôžičky a zriadenia záložného práva dosiahla podpis splnomocnenia a následne predala ich nehnuteľnosť, pričom finančné prostriedky získané z tohto predaja použila pre vlastnú potrebu.

Pokiaľ ide o skutok týkajúci sa poškodenej J. K., súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania správne uzavrel, že obžalovaná pod zámienkou kúpy bytu vylákala od poškodenej finančné prostriedky, hoci deklarovaný byt sa na uvedenej adrese nenachádzal a k jeho kúpe nikdy nemalo dôjsť.

V prípade poškodených O. a M. M. súd I. stupňa správne konštatoval, že obžalovaná zneužila ich dôveru, keď im sľúbila zabezpečenie predaja domu, vybavenie úveru a odkúpenie bytu. Dom síce predala, avšak finančné prostriedky získané z jeho predaja poškodeným neodovzdala a ponechala si ich pre vlastnú potrebu.

Rovnako vo vzťahu ku skutku týkajúcemu sa poškodeného T. L. súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaná zneužila dôveru zúčastnených osôb pri zabezpečení pôžičky, prevzala finančné prostriedky poskytnuté poškodeným a použila ich pre vlastnú potrebu, pričom už v čase ich prevzatia si bola vedomá, že tieto finančné prostriedky nebude schopná vrátiť.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná konala vo všetkých prípadoch úmysle, premyslene, s osobnou zainteresovanosťou, pričom bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že finančné prostriedky buď prevzala osobne alebo jej boli odovzdané osobami, s ktorými sa na tomto dohodla, avšak nehnuteľnosti, ktorých kúpu deklarovala, nezabezpečila. Obhajoba obžalovanej bola spoľahlivo vyvrátená obsahom dôkazov, na ktoré podrobným spôsobom poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Motívom konania obžalovanej bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu získanie finančných prostriedkov na pokrytie jej iných dlhov a osobnej spotreby.

Vzhľadom na zmenu právnej úpravy Trestného zákona, konkrétne ustanovenia § 125 Tr. zák. bolo potrebné konanie obžalovanej posudzovať v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona podľa zákona účinného od 06.08.2024, teda podľa zákona č. 416/2025 Z.z. (ďalej len Trestný zákon), za účinnosti ktorého odvolací súd rozhodol, pretože je pre obžalovanú priaznivejší.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur, škodou väčšou škoda prevyšujúca sumu 20000 eur a značnou škodou škoda prevyšujúca sumu 250000 eur.

S poukazom na výšku spôsobenej škody, ktorá podľa vykonaného dokazovania predstavuje sumu 65 551,68 eur, ide podľa citovaného ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 o škodu väčšiu, keďže presahuje hranicu 20000 eur, pričom zároveň nedosahuje hranicu 250000 eur, ktorá je rozhodujúca pre kvalifikáciu značnej škody.

Na základe uvedeného je teda možné hodnotiť, že obžalovaná svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty podvodu v zmysle § 221 ods. 1 Tr. zák. a to tak po objektívnej stránke, keď na škodu cudzieho majetku obohatila seba tým, že poškodených uviedla do omylu alebo ich omyl využila a konania sa dopustila úmyselne a zároveň naplnila i znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., pretože spôsobila väčšiu škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Vzhľadom na to, že odvolací súd právne posúdil konanie obžalovanej ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., prichádzalo do úvahy uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby ustanovenej týmto ustanovením, teda až na 4 (štyri) roky odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. U obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, pričom nezistil u nej žiadnu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Vychádzajúc z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., ako aj s prihliadnutím na dobu, po ktorú sa viedlo trestné konanie, odvolací súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, teda pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odvolací súd na rozdiel od súdu I. stupňa nezistil dôvody na aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby). K zníženiu prísnosti trestnoprávnej represie už totiž došlo samotnou zmenou právnej kvalifikácie skutku, ktorá sa premietla do miernejšej zákonnej trestnej sadzby. Súčasne odvolací súd nezistil splnenie podmienok ustanovenia § 39 ods. 1 a nasl. Tr. zák., keď okolnosti prípadu ani pomery obžalovanej neodôvodňujú záver, že uloženie trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bolo pre ňu neprimerane prísne.

S poukazom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, okolnosti prípadu, mal odvolací súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto jej určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky, ktorú považuje za primeranú.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, odvolací súd poukazuje na časový odstup od vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ako aj na skutočnosť, že poškodení v priebehu odvolacieho konania nedoplnili aktuálne údaje týkajúce sa výšky doposiaľ uhradenej škody zo strany obžalovanej, preto nemal potrebné podklady pre zásah do výroku o náhrade škody. Vzhľadom k tomu, že žiaden z poškodených proti napadnutému rozsudku odvolanie v neprospech obžalovanej nepodal a prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom dôsledku navrhla poškodených s nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces, odvolací súd výrok o náhrade škody prevzal z napadnutého rozsudku, kde súd I. stupňa jednotlivých poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces (§ 288 ods. 1 Tr. por.).

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. - porušenie ustanovení Trestného zákona - zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.  
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)